Ketabton.com
ورکوټی
خان
"طنزونه او د ویډیوګانو سکریپټ"
لیکوال: سیدادریس سادات
ترتیب کوونکی: طارق جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوټی خان

بشکلي طنزونه، او عبرتونه

لیکوال: سید ادریس سادات
ترتیب کوونکی: طارق جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژندنه

نوم.	ورکوټی خان
لیکوال.	سید ادریس سادات
بڼه.	طنزونه او خندوونکي ټوکې
ډیزاین.	طارق جان
هدایتکار.	قاري جان
د لیکوال شماره.	0731363201
چینل.	@warkotikhanpr
د ورکوټی خان شماره.	0781177255

که چیرې تاسې هم غواړئ زموږ ویډیو وګورئ، او په کتاب کې د لینک په خلاصولو کې مشکل لرئ، نو لاندې شمارې ته مسیج وکړئ.

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپل ګران ملکري ورکوټی خان
ته چې په هر ډول سخته کې مې
ملاتړ کوي.
او د خوشحالۍ په ژوند یې پوره
خوشحاله کړي یو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړی شوی دی.

ورکوټی خان موبایل کله غوږ ته نیسي، او کله یې مخې ته نیسي.

او له ځانه سره وایې:

دا چشی شو مړا، پوره یو ساعت کیږي،

چې هلک مې لیګلی، او نه راځي خو هلکه پیسې دي، ورنه یې واخله او رازه!

صبر دا راشي، زه به ورسره ګورم، دا وخت طارق راغی.

ورکوټی خان:

دا ته چیرته وې، یو ساعت وشو چې لیګلی مې یې.

ته دې ساعت ته وګوره دا ستا د راتلو وخت دی، پریده مړا شرمول د راخیستي دي.

طارق:

یاره هلته ورته ولاړ وم، پیسې یې نه راکولې دې خوشکي!

نو څه مې کړی وای یار!

دغه دی، سودا مې ورنه پکې راوړه، دا سودا دې ځان سره کور ته یوسه مړا!

پدي زه څه وکم ها ؟

ماته پیسې پکار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طارق:
یاره ماته معاش راکه کور کې راته ماشومان وږي ناست دي.
ورکوټی خان:
ګوره هلکه رازه یوه طریقه باندې درته پیسې پیدا کووم.
څادر اوار کړي، او طارق پرې څملوي.
ورکوټی خان ورته په ژړا شي، او وایې:
مړی شوی دی، خالي لاس مه تیریږئ، ایماندارو!
ډک لاس تیریږئ، واچوئ ایماندارو!
یو نفر هم راځي، زړه یې پرې خوږیږي.
او پیسې ورکوي، بل هم راځي پیسې ورکوي، ډیرې زیاتې پیسې پیدا کړي.
اخر کې عادل راشي، او دوی پدې خپل چال کې ګیر کړي، ورکوټی خان ورته وایې.
وروره دا سړی مړ شوی وو، نو تا چې راپاڅوو.
پدې کې نو زما څه ګنا ده؟
ویډیو یې له لاندې لینک څخه لیدلای شئ.
https://youtu.be/o2UGGUb6GFE?si=oYd8H_eX24XgwBWu

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

یو ملګري خپل ملګري ته وویل:

زه چې کله نیشه وکم بیا نو له هیڅ کس نه یرېږم، د هیڅا په کیسه کې نه وم.

دې بل ملګري ورته وویل:

له میرمنې هم نه یرېږې؟

هغه ځواب ورکړ چې والا تر اوسه مې دومره پخه نیشه نه ده کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاشق دړی!

یوه انجلۍ په لیاره روانه ده، ورکوټی خان د یو کس پر اوږو سپریږي.
بام په سر راخکاره کوي، انجلۍ یې ګوري او وایي:
اوهو دا هلک څومره ښایسته دی.
ماشاالله!
دا وخت شاته کیمره راځي، خلک ګوري چې عادل ورکوټی خان په خپلو اوږو پورته کړی وي.
تر دې وروسته د ورکوټی خان نه د دوکان کارت غورځیږي، قاري له دیواله ښکته کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پخپله مخهځي، يو ځای کې عادل او ورکوټی خان کښيني، ورکوټی خان ورته وايي:

ياره عادل فنا!

د همدې خبرې سره ورته ناګهانه زنګ راځي.

يا خدايه خير کړې، خدايه خير!

موبايل راوباسي، دا وخت ورته جينی په خپل ښکلي او نري آواز وايي:

بلی!

ورکوټی خان د ډيرې حيرانۍ نه غټ ټوپ وهي او موبايل ترې لاندې غورځيږي.

دا وخت عادل ورته وايي:

څه خبره ده؟

ورکوټی خان څه چل وشو؟ قاري ورته وايي:

ياره جينی وه مړه داسې مست آواز يې وو، چې په عليشا يې هم ښپه وراړولې وه سړيه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادل ټوپ وهي او له خندا ترې ژبه بیرون راوځي.
عادل وايې:
ته راکه دا موبایل، عادل چې یې پورته کړي.
دېته هم ووايې:
هلو زړګک مې!
عادل نه هم د غګ په اورېدو سره موبایل لاندې ختا کیږي، موبایل نه بیټری بیلیږي، دا وخت موبایل ګول کیږي.
ورکوټی خان ماته وايې:
ظالمه، په موږ هم خدای مهربانه شو.
عادل د پښتو فلمونو په رقم ډیلاګ کې ورته داسې وايې:
نه ورکوټی خان نه!
دا نشي کیدای چې مونږ به همداسې مجردان ګرځو، او ته به واده کوې.
دا وخت قاری [ورکوټی خان] عادل په سپیړه وهي، عادل یو ملاق خوري، قاري حیرانیږي، او وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلکه د واره مې اوس بخت رابیدار شو.
په یوه سپیره مې کم ځای ته وغورځولې،
عادل ورکوټی خان که کشره لور یې وه، هغه ماته وګوره خا!
ورکوټی خان!
پاسه مړا خوشکي دې بوتاڼ ته دې خپل کتلي دي، تاته
څوک جنی درکئ، دا خو یې زما حسن او ښکلی قد وکوت،
ځکه یې راته زنګ وواهه!
عادل چوپ شه د دوسرکې ګونګټه، کتلی به یې نه یې نو
چې د دوسرکې ګونګټ یې!
ورکوټی خان ورته وایې:
دا ګونګټ دې، چاته وویل ها، دا خپل ځان ته دې وګوره
لکه د جوارو توکه
دا وخت پدې خبره عادل د قاري سره لاس اچوي.
بیا عادل د جهانګیر پشان دا ډیلاک هم وایې, زه ګورم
ورکوټی خان مام بیګا د جانګیري فلم کتلی دی, په ولاکه
رانه یو قدم هم دا جینی تر کوره یوسې, دا وخت قاري بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپیږه ورکئ.
ورک شه خوشکي لا خو!
ټول مې د یو سر نه په خوشکینو سر دی.
صبر چې دې جینی ته زنګ ووهم, سلام علیکم جان!
وعلیکم سلام د سلام نه د قربان شم د سلام نه دې لوګی شم.
مړ مړ یم درپسې, وی جانو ته خو زما زړه یې بس خبره
جوړوه چې نن مازیګر به سره ګورو.
دا وخت ورته عادل راځي هغه هم ورسره کیني خڼګه چل
دی ورکوټی صیب ولا بنه چل دې, ته خوشکي بیا راغلې ته
ما مخکې ونه شړلې.
دوی خپلو کې خبرې کوي او وخت تیریږي همداسې
ورکوټی خان کله په یو شي ځان مصروفوي او کله په بل شي
په اخر کې مازدیګر شي.
او هغه جینی راشي چې ورکوټی خان وګوري ورته وایې
اوهو ته خو ډیر وړوکی سړی یې کنه؟
تا خو مخکې ډیر لوړ قد درلود دا ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوټی خان قد خو لوړ وو، خو ا ب بت

دا وخت ورپورې عادل خاندي او د نن ورځې پارټۍ په همدې ځای کې ختمیږي.

دا جنې په پوره ویډیو کې له ورکوټی خان نه پیسې وهي!

تاسې کولای شئ، چې پوره ویډیو یې د لاندې لینک له طریقه وګورئ، په لینک کلیک وکړئ، او ویډیو وګورئ.

https://youtu.be/d-6b2u3O6DE?si=t_bDwBZLVTeYfMq_

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه

ملګری:

یاره پرون مې ولیدې، چې سخت صادقانه کار دې وکړو خپله بټوه، موبایل او د جیب ټول سامان دې سوالګر ته ورکړل؟

وایم افرین دې په تا وي.

ده په ځواب کې ورته وویل:

ډېر مه غږېږه له کچکول یې تومانچه رانیولې وه او ویل یې:

د خدای په نامه یو څه راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مواد ورکئ

ورکوټی خان د سرک پر سر ناست دی موټرونه شماري یو دوه
درې یو سل یو یو سل دوه او یو زرو نه نوي.....
دا ځل ورپسې یو کس راځي ورته وایې دا چشی کی ورکوټی
خان ولا کاروبار مزدوري نشته څه وکو نو دلته ناست یم دا موټرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمارم.
دوهم نفر له حیرانۍ ټوپ وهي، او ورته وایې:
موټرې شمارې؟
زه درته یو کار خیمه کنه یاره، چاسره یې چې خوار یې.
حکومت اعلان کړی دی، څوک چې ړوند وي هغوی ته ځمکه، پیسې، وړه او غوړي ډیر څه ورکوي.
نو زه خو ړوند نه یمه!
دا نو څه سخته خبره ده, خو تورې چشمې په سترګو کړه.
یوه لښته پیدا که او جالۍ خولې پر سر که, خپله ړوند خکارې او تانه څوک پوښتنه کوي.
بس هغې ځوی دې له ځان سره بوزه ټوله ګټه ده سړیه.
ریشتیا؟
نو دا خو همدا اوس ورځمه, ته دا ونیسه!
تورې عینکې هم په سترګو کړي یوه لښته هم پیدا کړي او وروان شي.
دا وخت افتخار په چوکۍ ناست دی, او د هر نفر له تللو سره وایې اګین ټول نفران نابینا وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو ته يې ليټ اچوي او نور ځي، چې په اخر کې د ورکوټي خان نمبر راورسيږي.
ياره وروره ته خو دې دا چشمې لګ لرې کړه؟
چشمې چې لرې کړي او ليټ ورواچوي، نو ګوري چې سترګې يې رکې روغې وي.
افتخار خپل سر وخوځوي، او نور قاري ته ووايې ګوره وروره داسې خبره ده خا چې موږ به تاته په سترګه کې پيچکاري کوو.
ځکه ستا سترګه داسې نه معلوميږي, ورکوټی خان دا څه وايې وروره نو دې سره خو به زه ړوند شم کنه.
نو ته خو اوس ړوند يې کنه نه هڅې خو يم خو نور به هم شم کنه.
دا ستنه مکوه ياره.
خه زه سمه ده، بيا ته داسې وکه کنه چې ماته ووايه چې سمندر څنګه رنګ لري.
شين
خاخا د سمندر رنګ درته معلوم دی او او نابينا يې قاري نه وروره نابينا يم سمندر خو مې په ټيوي کې کتلی وو کنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو چې ټيوي ګورې بيا څنګه نابينا يې قاري نه کنه وروره اصلا زه ټيوي د پړوپوس په سترګو ګورمه.

وروه خفه کيږه مه!

که راته راشن نه راکی صفا ووايه چې درنه ځم.

نه يې درکووم.

قاري زه رنګ دې ورک که، سترګې يې رکې روغې شي، يوه سپيږه يې هم کش کړي، او ورنه روان شي، او ورته په تلو کې وايې:

دا دومره وخت دې هڅې راباندې ځای کړو.

تر اوسه پورې به مې کم از کم تر شپيته زرو پورې موټرونه خو شمارلي وو دې کم عقل زه دلته راوليګلم.

د ويډيو د کتلو لپاره يې په لاندې لينک کليک وکړئ.

https://youtu.be/q85Jp4Yo3LE?si=uzG7uG7AsOBuWtnO

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

میرمنه: که چېرې یو پړانګ په ما او ستا په ادې حمله وکړي کومه یوه بچ کوې؟

خاوند: نو ضرور به پړانګ بچ کوم.

څلورمه

غل کور ته ورواوښت ډېر یې کور ولټولو خو څه په لاس ورنه رغلل، نو سړی یې رابیدار کړو ښه یې وډبولو ورته یې وویل چې میرات شې لږ کار روزګار کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنارنجانو غل

افتخار راځي, قاري جان له باغ نه میوه شکوي.

دا وخت افتخار ورباندې غږ کوي, ای ماشومیه دېخوا راشه, قاري ورځي ورته وایې;

وایه ورو‌ره څه خبره ده, ماشومه دغه باغ د چا دی؟

دا زما دی کنه،

دا وخت قاري ته ګوري او ټوپ وهي.

څه څه دا ستا باغ دی؟

هو کنه ولې؟

خاخا حاجي صاحب اوس دیته چشی ووایو ولاکه ورته حاجي صاحب نوم برابریږي یا هم کوم بل نوم!

قاري:

څه خبره ده ورور ځنګه د ځان سره پس پس کئ, نه وروره هڅې ما ویل د دې باغ نه اجازت شته وروره, چې یو څه شفتالان یا منې ورنه وشکوو.

هو ولې نه اجازې اجازې دي، شکوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو میوه پکې نه معلومیږي, چې داسې درې څلور نارنجان هم ترې وشکوو غټ شی دی.

راځه یو کار کوو, ته ما وروچت که, زه به یې درته راوشکووم.

نیمې یې ستا نیمې یې زما که څنګه؟

ورسره یې ومنې ښه راځه دغه ښایسته نارنج دي, همدې نه به یې شروع کړو که څنګه!

هو بلکل افتخار ورکوټی خان ونې ته وخیژوي, دا وخت پرې د باغ مالک راشي.

د هغوی خبرې واوري افتخار ورنه په منډو شي ورکوټی خان پاس په ونه کې پاتې شي.

دا وخت عادل شاهد او طارق ترې شاته راروان وي راشي, چې ګوري ورکوټی خان بره په ونه کې ناست دی.

خوله ورته چینګه کړې ده.

هاخوا دیخوا ګوري, عادل سره لښته وي.

خاخا هغه اصلي غل ته یې ما ویل دا څنګه نارنجان ورځ تر بلې کمیږي.

نه نه ماما خیر دی بیا به نکووم غلطي وشوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته راکوز شه هله, غوړونه ونیسه شابه نه نه نن دې نه پریدم.
ته نه اصلاح کیږې کنه, آخر کې ورکوټی خان منډه کړې ترې په سبا کمال په لیاره تیریږي.
دا وخت ورته افتخار په مخه ورځي, او ورته وایې;
یاره خبر نه یئ, هغه باغوان ظالم ورکوټی خان نیولی دی په وهلو وهلو یې مړ کړو.
یره راځئ, چې ورنه یې خلاص کړو, چې ګوري دا وخت ورکوټی خان یې پخپله خواته راشي، ورته وایې هلکه تاسو دلته چشی کوئ.
دا ځل یې بیا دعوت کړي د نارنجو غلا ته خو ورکوټی خان ورته وایې نه وروره خفه نشې نه نه ما یو ځل وهل وخوړل خو ډیر په سختی یې رزا کړي.
دا ځل بیا باغ ته ورشي, ورکوټی خان ونې ته پورته کوي خو هغه نه ورپورته کیږي او وایې خفه نشئ څه لیونی خو نه یم.
مخکې مو هم یواځې پریخی وم.
دا ځل څادر له نارنجو ډکوي او روانیږي, خو په لاره کې د افتخار پښه له یوې تیږې سره لګیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داوخت او راغورځيږي ورکوټی خان پرې په سر ورختا کيږي.
مالک بيا د دوي اواز اوري او دوي منډه وهي داسې منډه چې
چيلکې يې په لاسونو کې ننباسلې وي.
او مسير يې نه معلوميږي.
په ويډيو شکل کتلو لپاره يې په لاندې لينک کليک وکړئ.

https://youtu.be/4CrtlWB9GNA?si=01MfDYT_twU-Jhdh

لنډه ټوکه!

ښوونکی: الا زده کوونکيه پاڅه او 55 وليکه
زده کوونکی: خو څنګه يې وليکم
ښوونکی: دوه ځلې پنځه وليکه تنبل خانه
زده کوونکي يو ځل پنځه وليکل او نور غلی شوو،ښونکي
وويل ولې ورته غلی شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زده کوونکی: ښوونکيه چې دا بل پنځه ښی طرف ولیکم که چپ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټګ سوالګر ځای باغ

د قاري جان یا ورکوټی خان تورې چشمې په سترګو دي،
یوه لښته یې په لاس کې ده.
مخې ته یې غټه خولۍ پرته ده، تر څو خلک پکې خیرات
واچوي.
دی داسې وایې:
د الله په نامه اماندارو کومک وکئ، واړه واړه مور او
پلار مې دي.
سل سل روپۍ واچوئ.
که څوک لږ څه سخي وي، او زرګون ورکئ هم پروا نکئ!
واچوئ اماندارو واچوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه واړه مور او پلار مې دي.
په سترګو مې چشمې دی یو نظر مې کار نکئ ایماندارو
تاسو ته چې څه نښکاري ماته ښکاري.
خبره ترې غلطه شي، ځکه نو یو ټوپ وهي!
تاسو ته چې څه ښکاري ماته

نښکاري.

واړه واړه مور او پلار مې دي.

دا وخت عادل او کمال راځي، کمال قاري ته په خولې
کې پیسې اچوي.
د کمال موبایل ته زنګ راځي.
عادل قاري ته حیران حیران

ګوري ، قاري

ماشاالله ځوانانو ځواني مو خاورې مه شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادل

نه نو ته خو نابینا یې دا تاته څنګه معلومات وشو،

چې مور ځوانان یو؟ قاري جان !! با تا !!

اصلاً وروره زه د پرپوس په سترګو خلک ګورمه!

وا چوئ ایماندارو واړه واړه مور او پلار مې دي.

عادل: ښه سمه ده.

زه په تا څنګه باور وکم، چې ته نابینا یې؟

ورکوټی خان یا قاري:

ته لږ راوړاندې، شه وګوره هاغه مخامخ کونتره درته

ښکاري؟ ښکاري درته کنه؟ اوو، اوو ښکاري هغه ده

کنه!

یقین وکه که ماته ښکاري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هههههه

وا چوئ ايماندارو، واړه واړه مور او پلار مې دي.

تر اوسه کمال چاسره په موبايل مصروفه وو، اوس اخيري خبره کوي.

او ورته وايې، ښه زه سمه ده، دادی درغلو.

کمال موبايل بندوي او عادل په خوشحالۍ انداز وايې رازه هلکه چې کار وشو.

دوي لدې ځايه ځي او دا سين ختميږي.

دوهم سين:

په دوهم سين کې يوه ښايسته انجلۍ راروانه وي، قاري جان ته کيمره واوړي.

قاري جان په زير زير انجلۍ ته ګوري ،تر سترګو جشمې لرې کړي، او له ځانه سره وايې:

د ظالم لور خو داسې په مستۍ سره په سرک روانه ده، لکه د کابل مستې اوبه چې په مستۍ سره پيښور ته روانې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه له شونډو سره تاوی راتاوی ،دا وخت د کیمرې لینز شاته دوه نفرو کمال او عادل ته اوړي.

هغوی سر خوځوي او داسې وايي:

همم نو دا خبره ده ،انجلۍ د ریکشې والا ته ودریږي،

او ورته وايي:

هنن دادی درته مې پیسې ماتې کړلې.

د ریکشې والا انجلۍ ته وايي دا واخله خورې دا لسګون دې نه چلیږي.

دا وخت قاري په کلار کلار د انجلۍ وخواته ورځي، او انجلۍ له ریکشه وان سره لانجه کوي.

هغه قاري جان ته لسګون خايی او ورته وايي وګوره دیکې څه مشکل دی.

قاري جان ورته ووايي.

رک روغ دی، واخله ورنه ګنې دا مبنوکه درله ورانوم ګوره ، زنانه او نارینه نه پیژنئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بس لانجې کوئ، دا وګوره وروره دیکې څه خبره ده.

رک روغ لسګون دی، تاسو یې وګورئ، کم ځای پکې شیکدلی دی.

دوی ریکشو والا هم شرمول راخیستي دي.

دا وخت ورته کمال وایې:

وه د خدای بنده خدای ته به څه ځواب ورکئ.

موږ دربانديې سهار څومره خفه شو، چې دا غریب نابینا دی.

بیا دلته پردو تور سرو ته ګورې، شرم نه درځي.

عادل

نا تاته په کور کې ښځه مور پلار یا ورونه دې نه وایې چې داکار مکوه؟

دا کار ښه کار ندی، چیرته حلاله مزدوري

وکه ، ولې نه وایې:

نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغوی خبر ندي کنه،

کمال اوس توبه اوباسې که پولیس ته دې په حواله کم.
قاري جان ژاړي، او ورته وایې خیر دی نور نه کووم.
عادل نه نه پولیس ته زنگ ووهه، دی نه سمیږي، هغه بله ورځ د خلکو د کورونو نه غلا کوله اوس یې دا کار شروع کو.

قاري
نه کنه زما د پلار او نیکه توبه!
بیا به داسې نه کووم، تاسې دواړو خو زما سترگې روښانه کړې ،نور زه دا اکار نکووم، خو په اخر کې هغه د دیوال په سر چې تاسو ته کوتره ښکاري، هغه گوره ماته نښکاري، هی شوده گانو!

هه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ویډیو د کتلو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.

https://youtu.be/c3rAag2MwIw?si=lRySGdumXbHVngrX

لنډه ټوکه

میرمن: سړیه ته دا صندوق راواخله زما لاس نه ورسیږي

خاوند: چې لاس دې نه ورسیږي په ژبه یې راواخله هغه اوږده ده.

لنډه ټوکه

یو هلک غوښتل په شخصي پوهنتون کې داخل شي،له چوکیدار یې وپوښتل چې ماما څنګه پوهنتون دی؟

چوکیدار په ځواب کې ورته وویل والا ښه پوهنتون دی زه هم ترې فارغ یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرکټ

یره عثمانه خبر نه

یې؟

نه!

یره پرون مې په پیسبوک کې کریم جنت درته ښه سم برابر کو.

پریده چې نن ښه لوبه

وکې! عادل

پآسه مړا خیرن اسپنجه تم د خبرو شوې، دې مښوکې ته دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره مړا که چا درته یو پوکی درکو کنه یو پوکي سره به په هوا کې مارغانو تس نس کړی یې.

پاسه د خوشې ځویه!

قاري

چاته وی، نه تا ماته خیرن اسپنج وویلې ها؟

عادل اوو تاته مې اویلې ولې څه وی، زه زه مړا دې بوتاڼ ته دې کتلې دي.

ته هم راپاسیږې، لوبغاړو پسې خبرې کوې.

دوی دواړه سره لاس اچوي.

دا وخت خلک راځي، ددوی جنګ خلاصوي، قاري وایې: ته مې ورته پریږده.

کمال ورته وایې:

ښه ځه ورځه ورته مې پریښودې، قاري مخ غونجې کوي، ګپ مې لګو مړا، ته د دې قد ته وګوره او زما قد ته وګوره ما او دا چیرته سره جنګ کولای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وخت کمال وايې:

راځئ که دومره تکړه یاست چې میچ ولگو، زه دوه دوه زره روپۍ میچ شو.

سبا دې ته هم خپل ټیم راوله ورکوټی خان به يې هم راولي.

دواړه لوري وايې ماته منظوره ده.

په سبا ورکوټی خان په میدان کې ولاړ دی پښې يې لړزيږي.

بال ورخوشې کيږي، ورکوټی خان سترگې پټوي او بال سيده شپږيزه کيږي.

په دوهم ځل لوبې ته کمال ودريږي، هغه په لومړي ځل اوټيږي.

عادل راوځي، قاري جان له عادل سره لاس تاووي، راتاووي ،مطلب کله يو خوا تاو شي او کله بل خوا خو بال نکی اخر بال وکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادل هم پرې ښه غټه شپږیزه ووهي.
دا وخت قاري په میدان کې منډې وهي اخر

راوغورځیږي، دا وخت قاري ته کمال ووایې:

ای باتوره،
همدومره زور دې وو، پخپله خو دې باد په میدان کې نه

ټینګیږي.
او په ملي لوبغاړو پسې خبرې کوې، هر نفر راځي، او

ووایې:
ما خو خالي د درې څلورو کسانو خبرې واوریدې له

ژونده مې زړه تور شو، کریم جنت چې د ټول وطن د

خلکو خبرې اوریدلي دي.
څه حالت به یې وي.
وطنه پخپله جوړ شه، مونږ په کریم جنت پسې خبرې کو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ا

ا

ګ

نا

ع

ا

د

ل

:

هههههههه

د دې ویډیو د کتلو لپاره په لاندې لینک کلیک وکړئ.

https://youtu.be/8L3QlbpxUXU?si=tYuUVthGQTpwQVx_

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

هلک او انجلۍ یو ریسټورانټ ته لاړل،د ډوډۍ خوړلو په وخت کې هلک په عاجزانه ډول انجلۍ ته وویل غواړم تاته یوه خبره وکړم،انجلۍ په وېره ځواب ورکړ ووایه څه وایې،هلک وویل زه ښځه او زامن لرم،انجلۍ ځواب ورکړ ته تباه شې زړه دې رانه وایستو ما ویل که د ډوډۍ پیسې نه لرې.

لنډه ټوکه

ډاکټر: ستا د میرمنې درې غاښونه په پنځلس سوه اوباسم.

خاوند: ډاکټر صاحب چې د ژبې سره به څومره شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

میلمه د کور له کوچني ماشوم پوښتنه وکړه، چې ډوډۍ کله خورئ؟

ماشوم ورته وویل:

مور مې وايي، کله چې میلمه لاړ شي بیا به یې وخورو.

که چیرې تاسې ته کومه ویډیو نه خلاصوي، نو ماته په لاندې شماره واټساپ کې مسیج وکړئ، تر څو مشکل مو حل کړم.

0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library